

Helsingissä 23/VII/96.

Armas, kallis mortiameni!

Kiitos, kiiros, Maija! — — Sina: kō yksi, sulleks elämä lyhyi, oulu nūn kauan kuu Pekka elää!! Ei, armas, elämäsi on räkas, täynnä tehtäviä, tajua ornea — ja Sulla on kumppani, ystävä, sulho — mies! Viiu, Sina olet jo, et vaan mortiameni, mutta vaimoni, omani... meidän rakkautemme yhdistää meidät — ja mitä muuta sidetti on? Maijani, minun Maijani, minun, minun!

Oo, kuin sekoitettu tuntuu! Nyt kun tapaamme toisemme, min kerron sulle. Siken jatkuu alusta loppuun saakka — kaikki, kaikki, ettei ole salairi mutta

mitään meidän valittamme ... Ja tahdon kertaa Sulle itsestani, syyneistani, etta aivan minut tuoret ... Sina olet nainen, nainen ja rakastat! Se tähden vain levitä riimallasi ja katsoa silmisi ja kertaa kaikki, kaikki ... ja Sina ymmärrät.

Oi, semmoinenko Siniin vaatinukesi ja tahlosi oli? Kulta, kulta, kulta minäkin sen niin käsitän, kyllä sen täytän! Ei, ei seinkaan se mustasukkaisuutta ole ... Siihikin puhutaan. Aivan oikeita siinä ajattelet, ... Älä ennen epäile siinää!

Ei se dignis koettanut "haukutella", ei ainakaan sitä saattanut päättää mitä meidän yhdessä ollessa. Emmekään tähden kesken olleetkaan.

Vai sanoiko se Kalle reiin, etti holla inkosi Sikkeä? Kummallista, niin:

hän se minunkin oli niin kauan kuin
hinta makistui ?!!! Saat kuvalla...
Nyt tietysti en einoan sitä tee. (dum-
len yhä vielä, ettei halle voisi hänelle makistua;
vaan en tahdo sanoa ...). —

Jo siitä "samottavastani"! Ministät,
että jo monalla kirjoitetaan sille puhuneen
Sigridelle entisistä Seikosta j.n.e., min
että olehän jo itse asiassa sanonut sa-
mottavani. Olisin vaan selvemmin, että laa-
jemmin puhunut. Sillä myönnän,
että seattsinut monalla aivan jyrkisti per-
hua, enemmän viittasin kerin suoraan sanin.
Sillä seikke parkka vapeni ikkunaan, vaikka
kyllä vinkko: "Suo nyt anteeksi, enkä tahoisi
si itkeä, vaikka se näin tulisi" ja kohtaa koetellit
hyvyllä — kuu minä joutuin olin sanonut
(en muistä varmaan mitä se oli). as,
kyllä muistin oyt: "ystäväksine Maija ja
minä tulemme — muut alkäämme ajatteleko."
.... Merkittävä, nyt kuu oikein vapauttaa
timiäin — tukin mulla hänee mitaan meestä

hanelle sanottavaa, kuin antaa halle kyyria
neuvooja. Eikö min? -----

Saitta.. tänään eiliset rivini... Ra-
kastan Sinua min äärettomasti - ja senua
vaan, kyllähän sen tiedät - enkä mihin
suuteloja, syleilyjä suo kuin sinulle!

Koskaan myt tapaamme?

"Lämpöisestikö" vaan tervehdity Sulta?
Sinä olet tulikuumasti, leimavasta - en
osaa sanoa - tervehdity

Pehattasi.

Lämpimät terveisit Papatti ja Yrjölli!
Kelli on hui jo sualla? Tervehdity,
jos hirjoitat! -----

Vai kannais ois pajon putouttavaa kausta-
si, armoani?

Toimi on kiiresi kirjastellu

Etsi erääniin meko? ! ! ! ----- Oma-puhu kuvini lomien lopunki
testi olla si tulle omakseni. Et sen sitä yksin eikä jostainkaan sitten olla
minä piti.